

megkérdeznék: na, mit hozol, Feri? Ahá, rádiót édesanyádnak? Derék dolog, nagyon derék! Bezzeg ott van a Szekeres Jani fia, az a csavargó! Attól ugyan nem láttak az öregek évek óta egy rongyos fillért se! Mert az elissza még a gatyáját is! Börtönben végzi az, vagy akasztófán!

— Miket beszélsz? Nem vagyok én...

— Tudom, ki vagy! A fene egye ki a két szemed egy lyukon! Hát az újvárosi zűrömet ugyan honnan tudták meg, ha nem te pofáztál? Újságban nem volt, tudtommal a tévében se mutogattak! Csak te vagy földim, hogy az a...

— Hallgass már! Ha nem lennél ilyen disznó részeg...

— Micsoda?

— Ne gyere közelebb! Állj meg! Értsd meg, én nem akarok balhét, James! De ha én azt a néhány fogást most komolyan is bemutatom, akkor a doki nem győzi helyrepakolni a végtagjaidat!

— Majd megmutatom én, te...

Látni sem lehetett, hogyan rántja elő James a szekercét. A koccanása hallott a bádogszekrény oldalán.

— Most aztán elég! — ordítja Csaszi, de nem bír mozdulni. Ökölbe szorított kézzel, roggyant térdekkel áll a kályha mellett.

Bögös az asztal mögé ugrik. Két kézzel megragadja a szélét. Egy nyitott konzervdoboz, darab kenyér, csomag cigaretta lassan csúszni kezd James felé. Mintha ezektől rémülne meg, rövidet hátra lép.

Lélegzetvételnyi időre felsóhajt a muzsika. Egyetlen ütem csupán. Nem lehet felismerni. Mintha emberarc tűnne fel villanásnyira.

Felemeli a szekercét. Forgatja. Ordít:

— Ezen a rádión akkor sem fogja a Szabó családot hallgatni senki rohadt vén anyja...!

Durránva, csörömpölve reccsen szét a doboz. Villámlik egyet, aztán minden elsötétedik. Végig a hosszú folyosón, szobákban, mosdókban lámpák, kapcsolók, kábelek gyászolnak...

PINTÉR JÓZSEF: NAPRAFORGÓK KÖZÖTT